

ВПЛИВ ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСІВ МОЛОДІ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ

Телебачення – один з найважливіших засобів комунікацій. Комерційні телестанції передають переважно розважальні програми, тому що вони повинні притягувати більшу кількість глядачів. Є також спортивні телепрограми, але реклами є важливою частиною на телебаченні, що впливає на суспільство, зокрема на молодь. Люди з усього світу захоплюються спортивними іграми. Дехто займається фізичною культурою і спортом заради здоров'я, дехто професійно.

Але щоденно ми бачимо на екрані телевізора привабливі реклами, що заохочують всіх бажаючих. Багато людей не задумуються про своє здоров'я і випробовують різні новинки.

Мета дослідження – звернутись до засобів масової інформації з проханням, щоб вони більше транслювали передачі про здоровий спосіб життя.

Об'єкт дослідження – ЗМІ як рушійна сила, яка впливає на становлення особистості.

Предмет дослідження – вплив ЗМІ на формування особистості підлітка.

Завдання дослідження: 1) визначити й перевірити вплив телебачення на формування занять спортом; 2) довести ефективність впливу телепередач на інтерес до занять фізичною культурою.

Ми багато знаємо про фізичну культуру і спорт. Вони є частиною повсякденного життя. Фізична культура і спорт допомагають людям підтримувати гарне здоров'я.

Сучасну молодь приваблюють передачі про спорт, переважно з футболу та баскетболу, вони люблять дивитися змагання про бодібілдинг, однак їх показують дуже рідко. Структура інтересів молоді за тими телепередачами, якими вони цікавляться, досить прозора. Інтереси хлопців спрямовані здебільшого до бойовиків, сюжети яких пов'язані з протистоянням, що виявляється в різних видах фізичного насильства, стрілянині з різних видів зброї, спортивних і неспортивних видах боротьби, боксу. Ідеалом хлопців – є тип супермена, уособлений зірками Голівуду. Однак, крім негативних моментів, є і позитивні, тому що «ідеал» має красиву фігуру, сталеві м'язи, володіє видами бойових мистецтв, фізично сильний, спритний і витривалий, тобто ці якості цілком досяжні при спеціальних заняттях. Тому хлопці ставлять за мету, займаючись фізичними вправами, стати сильним, витривалим і мати красиву фігуру. Звідси в них й інтерес до передач про бодібілдинг, вони хочуть довідатися як досягти цього, займаючись самостійно.

У дівчат виникає інший ідеал, який складається з мелодрам образу красивої, стрункої, романтичної героїні. Звідси в них і виникає бажання схуднути і мати красиву фігуру. Необхідно констатувати, що ідеали молоді змінилися. Такі ідеали можуть формувати тільки мету, але не підвищувати активність для її досягнення. Для підвищення мотивації необхідні діючі спонукання і стимули.

Знаючи, телеканали і передачі, які дивиться молодь, необхідно включати рекламні ролики про здоровий спосіб життя, рухову активність, що можуть служити сюжетом для реклами безалкогольних напоїв, тренажерних пристроїв, фітнес-центрів і т.п. Ці сюжети і сценарії повинні розроблятися разом із психологами й охоплювати широку вікову аудиторію.

Отже, на мою думку, якщо люди хочуть бути здоровими, сильними і красивими, то потрібно займатися фізичною культурою і спортом. Для тих, хто прийняв рішення займатися фізичною культурою, дуже важливо вибрати вид спорту, що йому подобається найбільше.

Дбати про своє здоров'я людина повинна протягом життя – починаючи з дошкільного закладу до зрілого віку. Телебачення є великою рушійною силою, і якщо його направити в правильне русло, то це буде сприяти заняттям фізичною культурою і спортом, самовдосконаленню, зміцненню здоров'я і використанню своїх фізичних здібностей на благо суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безверхня Галина Василівна. Формування мотивації до самовдосконалення учнів загальноосвітніх шкіл засобами фізичної культури і спорту. Методичні рекомендації (для вчителів фізичної культури). – Умань, 2003. – 52 с.
2. Ведмеденко Б.Ф. Виховання в учнів звички займатись фізкультурою та спортом // Педагогіка і психологія. – 1995. – № 1. – С. 109-113.
3. Круцевич Т.Ю. Методы исследования индивидуального здоров'я детей и подростков в процессе физического воспитания. – К.: Олимпийская литература, 1999. – 240 с.